

Отац Сава Јањић: Призренска богословија је светило које сија

Дан после школе славе Богословије Светих равноапостолних Кирила и Методија у царском Призрену, 25. маја, испред родне куће и бисте њеног ктитора, служен је помен Симеону Сими Игуманову. Помен су служили професори и ђаци ове школске установе која слави 150 година постојања и 10 година од обнове након што су је косовски албански екстремисти запалили 2004. године. Прије пар дана школско звоно је објавило и крај наставе матураната шесте генерације обновљене Богословије.

Призренски богословци су прославу почели уочи празника Свете браће, а посебна радост је било присуство Преосвећених епископа: рашко-призренског Теодосија, ректора Богословије, и западноамеричког Максима. На сам дан славе, 24. маја, служена је Света литургија, пререзан славски колач и уприличена академија на којој је поздравно слово произнио архимандрит Сава Јањић, игуман Високих Дечана.

Честитајући славу, отац Сава је казао да је Призренска богословије живи симбол крстоносног страдања, али и васкрсења јер је ово мјесто прије неколико година било само рушевина. Подсјетио је на равноапостолни труд владике Теодосија, али и свих оних који су на били који начин помогли да школа поново заживи:

“Сада је она мјесто радости, мјесто молитве, мјесто пјесме и живог свједочења распетога и васкрслога Христа Господа. Велика је радост да смо успјели да од једне рушевине направимо школу која је данас светило које сија. Управо је то и смисао онога што нас уче равноапостолна браћа Кирило и Методије, који су кренули путем ширења Јеванђеља Господњег, али су претходно и себе осветили.”

Нагласио је да је јако важно да се схвати да школовање у богословијама поред стицања потребних знања подразумјева и духовно сазријевање, задобијање духовног живог искуства живота у Христу кроз Евхаристију, кроз заједнички свакодневни живот и трпљење, како бисмо ту љубав послуже ширењу гдје год нас Бог поведе...

Следујући примјеру равноапостолне браће Кирила и Методија и њихових ученика, ми се подсјећамо, како је казао игуман дечански, колико је значајан просветни рад и колико је заснован на ширењу живог опитног доживљаја Бога.

“Зато служи ова школа да од нас направи нове људе”, поручио је о. Сава.

Присјећајући се многих који су овдје дошли као дјеца, а одлазе као људи који ће даље радити и служити Богу, архимандрит Сава Јањић је казао да је велика је радост гледати како Црква стално живи и свједочи љубав Господа Исуса Христа који је дошао да нас све преведе у нови живот без обзира гдје смо рођени, гдје живимо и којим језиком говоримо.

“Господ да вас благослови и укријепи својом радошћу, добротом, љубављу! Нека Господ помене и упокоји све оне који су нас оставили привремено, који су овдје служили: нашега владикау Атанасија (Јевтића), оца Јована

Радосављевића, блаженопочившег патријарха Иринеја... и све друге који су овдје уложили свој труд. Да Господ да да њихов труд не пропадне већ да буде уграђен у оно што ћете сви ви наставити да чините”, закључио је архимандрит Сава Јањић, игуман дечански.

mitropolija.com